„Segítők fái egy jobb világért!" – 2020
(A köszöntő szavak elhangzottak a Szociális Munka Napja Szekszárdi ünnepén)

Kedves Szociális Munkások, a segítő hivatás önzetlen gyakorlói!

Ma azért találkozunk, itt a Szekszárdi Humánszolgáltató Központ Családok Átmeneti Otthonának udvarán, hogy közösen ünnepeljük meg a Szociális Munka Napját.

A szociális munkások nemzetközi szervezete *(IFSW)* 1997-ben kezdeményezte, hogy november 12. legyen a szociális munka napja. Alkalom arra, hogy felhívja a közvélemény figyelmét azokra, akik az elesettekért, a rászorulókért dolgoznak: a gyermekekért, az idősekért, a fogyatékos személyekért és a pszichiátriai és szenvedélybetegekért. A szociális szakemberek pedig hiszik, s mi valamennyien hisszük, hogy ez az ünnep világszerte a társadalom a szakma iránt megnyilvánuló megbecsülésének gesztusa.

Az ünnep a számvetésre is lehetőség: a vissza- és előretekintésre. Ezen a napon – nemcsak városunkban, de Magyarországon és határainkon túl is – valamennyi segítő hivatás gyakorlója megáll egy pillanatra, hiszen a reflektorfény kivételesen nem a segítségre szorulókra, hanem a segítőkre irányul. Azokra, akik egyébként mindig a háttérben maradnak, akiknek vállalt hivatása a *Szolgálat*. Akik önzetlenül mindig a legjobbat adják magukból.

Olyanok ők, akár a fák… Ezért is jelképes a *„Segítők fái egy jobb világért!"* kezdeményezés, amely minden esztendőben más és más szekszárdi szociális intézménynél kíván elültetni egy fát a hála és a megbecsülés jeleként.

Ma azonban a *Szociális Munka Világnapján*, a szociális szakterület dolgozóira irányuló rivaldafényben az S.O.S. jelzés is jól látható. Hiszen a Covid-19 járvány időszakában a szociális munkások napi tevékenységük során jóval többet vállalnak, mint ami egy szakma művelőitől elvárható. Nemcsak folyamatosan segítséget nyújtanak, rendelkezésre állnak, de saját és családjuk egészségét veszélyeztető helyzetekben is helytállni kényszerülnek. Teszik a dolgukat akkor is, ha hiányzik az egzisztenciális és társadalmi megbecsültség.

Mert ahogyan a fák: ők is odagyökeresedtek feladatukhoz. Nem állnak tovább, ha elfogyott az éltető víz, ha vihar tépázza a lombokat. *Illyés Gyula* – a szekszárdi szociális képzés 31. évétől a szociálpedagógia szakon már mesterfokon is képező egyetemi kar egykori névadója – ezt így fogalmaz meg: *"A szél kihívásaira a fa a gyökereivel válaszol."*

A gyökereket kell tehát megerősíteni: tápanyag utánpótlással és rendszeres locsolással. A szociális munkások munkakörülményeinek javításával, munkájuk és vállalásaik nehézségével arányos anyagi elismerésének biztosításával. Azzal, hogy az állam nem „értékeli le" azt: egyenértékűnek tekinti a szociális intézményekben dolgozók munkáját a közigazgatás, a rendvédelem, az oktatás, az egészségügy területén végzett tevékenységgel. Sőt, feladatának tartja a szociális szakma

presztízsének, tiszteletének megteremtését – ahogyan azt számos országban látjuk. A napokban megválasztott amerikai elnök, *Joe Biden* például nem kis büszkeséggel beszélt arról, hogy leánya, *Ashley Biden* szociális munkás: 15 éve dolgozik a *Delaware Department of Services for Children* szervezetnél.

Ma, amikor a segítők újabb – ezúttal cseresznye – fáját ültetni gyűltünk össze a családok átmeneti otthonának udvarában, jelképesen a szociális szakma iránt megnyilvánuló megbecsülést és tiszteletet kívánjuk a „magyar földben" is elültetni: az egyének, a helyi közösségek, a döntéshozók és a mai magyar társadalom közgondolkodásának részévé tenni.

A Szociális Munka Napján pedig a szociális dolgozóknak kívánunk valódi megbecsülést – egzisztenciális biztonságot, szakmai és emberi elismerést.

Szekszárd, 2020. 11. 10.

Prof. Dr. Nagy Janka Teodóra
tanszékvezető egyetemi tanár
Szociális Tanulmányok Tanszék PTE KPVK